

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

KOMORNÁ
HUDBA

— KH —

02. 12. 2025 | utorok | KH2
Malá sála SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

CAMERATA PHILHARMONICA SLOVACA

hráči violončelovej skupiny SF

BORIS BOHÓ *umelecký vedúci, violončelo*

JÁN SLÁVIK *violončelo*

ORSOLYA KOVÁCS *violončelo*

KEN-WASSIM UBUKATA *violončelo*

DANIEL BARAN *violončelo*

EWA ELŻBIETA BARCIOK *violončelo*

KRISTÍNA LUPTÁČIKOVÁ *violončelo*

CSABA RÁCZ *violončelo*

EVA SCHRANZOVÁ *violončelo*

JAROSLAV ŠIMKO *violončelo*

KAROL TRUBAČ *violončelo*

ROMAN VRÁBLIK *violončelo*

MARIANNA PRIEVOZNÍKOVÁ GELENEKY *soprán*

LUCIA HARVANOVÁ *husle*

KIRIL STOYANOV *marimba, vibrafón, perkusie*

Heitor Villa-Lobos (1887 – 1959)

Bachianas Brasileiras č. 5, W389

11'

Ária (Cantilena)

Dança (Martelo)

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Orchestrálna suita č. 3, BWV 1068

5'

Air

Ilja Zeljenka (1932 – 2007)

Musica slovacca

7'

Vladimír Godár (1956)

Pieseň labute

5'

Arturo Márquez (1950)

Danzón č. 2

10'

Astor Piazzolla (1921 – 1992) | **Kiril Stoyanov** (1985)

Libertango

15'

Oblivion

Fuga y Misterio

Violončelová skupina a Slovenská filharmónia venujú koncert zosnulému Jurajovi Alexandrovi – skvelému človeku, zanietenému hudobníkovi a priateľovi mnohých filharmonikov. V rokoch 1968 – 1995 bol koncertným majstrom a sólistom Slovenského komorného orchestra. Od roku 1997 – 2010 bol členom violončelovej skupiny Slovenskej filharmónie. Jeho posledným vystúpením v Slovenskej filharmónii bolo účinkovanie na koncerte Hommage à Bohdan Warchal v roku 2015.

Dnešný koncert prinesie príležitosť bližšie sa zoznámiť s hráčmi violončelovej skupiny orchestra Slovenská filharmónia a zároveň ponúkne výrazné kontrasty medzi latinskoamericou a slovenskou kompozičnou tvorbou.

Heitor Villa-Lobos patrí k najvplyvnejším osobnostiam hudby 20. storočia, a to nielen v kontextoch umenia Latinskej Ameriky. Bol skladateľom, ale aj aktívnym interpretom – ako violončelista, gitarista, klarinetista, klavirista a dirigent získal priamy vzťah k týmto nástrojom a táto hráčska skúsenosť sa hlboko vpísala do jeho kompozičného myslenia. Dnes je považovaný za najvýznamnejšieho brazílskeho skladateľa 20. storočia a zároveň za jedného z kľúčových autorov klasického gitarového repertoáru. Jeho hudobný jazyk vyrastal z intenzívneho vzťahu k brazílskej ľudovej a populárnej hudbe, ktorú nielen študoval, ale priamo žil. Popri hraní v kaviarňach, kinách a pouličných orchestroch sa cielene vydával do odľahlých oblastí krajiny, kde nasával tradičné hudobné prejavy domorodých kultúr. Tento materiál sa v jeho tvorbe nikdy neobjavuje ako folklórna ilustrácia, ale ako živá, organická súčasť modernej kompozičnej reči. Dôležité boli pre neho aj roky strávené v Paríži, kde sa stretol s európskou avantgardou. Po návrate do Brazílie v roku 1930 sa jeho kariéra prepojila aj s formovaním kultúrnej politiky štátu. Išlo o turbulentné obdobie politických a spoločenských zmien v Brazílii a nástup Getúlia Vargasa priniesol tiež zásadnú reorganizáciu kultúrnych inštitúcií. Villa-Lobos sa stal vedúcou osobnosťou hudobného vzdelávania v Riu de Janeiro (od roku 1932) a systematicky presadzoval myšlienku národnej hudobnej identity. Práve v tomto kontexte vznikol aj cyklus *Bachianas Brasileiras* – osobitý projekt, v ktorom sa stretáva duch baroka s brazílskym rytmom, melodikou a zvukovou pestrofarebnosťou. Názov nie je len akousi „poetickou metaforou“, ale priamym odkazom na Johanna Sebastiana Bacha. Villa-Lobos Bacha nevnímal výlučne ako historickú autoritu minulosti, ale ako živý prameň hudobného myslenia. Slovo *Bachianas* teda označuje „bachovské“ princípy, ktoré vedome transplantoval do brazílskeho prostredia. Je to práve ***Bachianas Brasileiras č. 5***, ktorá sa stala najznámejšou skladbou celého cyklu a akousi zvukovou ikonou Villa-Lobosovej

poetiky. Skladba pre soprán a skupinu violončiel vykazuje nezameniteľnú zmyslosť zvuku, lyrickú spevnosť aj formálnu disciplínu. Prvá časť, *Ária (Cantilena)*, sa začína jemnými pizzicatami violončiel, ktoré pripomínajú barokové figurácie a zároveň evokujú gitarový sprievod typický pre brazílsku hudbu. Tento dvojité odtieň – baroková disciplína a brazílska spevnosť – vytvára prirodzený základ pre dlhú, oblúkovitú melodickú líniu sopránu. V druhej časti, *Dança (Martelo)*, s textom básnika Manoela Bandeira, sa objavuje odkaz na improvizované básnické súboje zo severovýchodnej Brazílie. Vokálna línia tu s violončelami spoluplytvára trblietavo pulzujúcu štruktúru.

Odkaz **Johanna Sebastiana Bacha**, ktorý Villa-Lobos tak tvorivo začlenil do brazílskeho prostredia, zaznieva bezprostredne aj v ďalšej časti programu. ***Air z Orchesterálnej suity č. 3, BWV 1068*** patrí k najprchavejším miestam Bachovej orchesterálnej tvorby, z ktorej sa zachovala len relatívne malá časť. V 18. storočí bolo totiž bežné, že skladatelia pri zmene pôsobísk zanechávali svoje diela miestnym inštitúciám. Štyri orchestrové suity Johanna Sebastiana Bacha (BWV 1066 – 1069) vznikali v rokoch 1724 – 1731 a skladateľ ich označoval ako *ouvertures*. V barokovom Nemecku tento pojem neoznačoval len predohru, ale celý typ diela: slávnostnú francúzsku ouvertúru s pomalým, majestátnym úvodom v bodkovanom rytme a rýchlou fúgovou časťou, po ktorej nasledovala séria tanečných viet v duchu francúzskeho dvorského štýlu. Priestorom pre pestovanie tohto repertoáru sa pre Bacha stalo lipské *Collegium Musicum*, ktoré od roku 1729 viedol. Ansámbl nadväzoval na iniciatívu Georga Philippa Telemanna, ktorý ho na začiatku 18. storočia vybudoval ako fórum verejného muzicírovania lipských študentov. Koncerty sa konali pravidelne v mestských kaviarňach a v záhrade Gottfrieda Zimmermana a patrili k najživším hudobným podujatiam Lipska. Práve tu Bach rozvíjal tradíciu svetskej inštrumentálnej hudby a uvádzal okrem vlastnej tvorby aj aktuálny európsky repertoár.

Po barokovej priezračnosti Bachovej hudby smeruje program k slovenskej tvorbe, v ktorej sa 20. storočie prejavilo osobitým a mimoriadne rozmanitým spôsobom. **Ilja Zeljenka** patrí k významným osobnostiam slovenskej hudby 20. storočia – skladateľ, mysliteľ a neúnavný diskutér, pre ktorého bola hudba „*najvhodnejším spôsobom existencie*“. Ako všestranná umelecká osobnosť zanechal stopu v koncertnej hudbe, filme aj literárnej reflexii; jeho hudba k filmom *Slnko v sieti* či *Drak sa vracia* patrí k zlatému fondu slovenskej kinematografie. V 50. a 60. rokoch bol priekopníkom slovenskej modernej hudby, prešiel od neoklasicizmu cez postwebernove techniky až k sonoristike a elektroakustickým experimentom. Začiatkom 70. rokov smeroval k redukovanejšiemu jazyku

a osobitej melodicko-harmonickej poetike. Po roku 1989 sa jeho hudba ďalej očisťovala, no nestrácala výrazovú intenzitu. **Musica slovaca**, pôvodne napísaná v roku 1975 pre husle a sláčikový orchester, patrí k jeho najhranejším dielam a v rámci skladateľovho katalógu predstavuje prístupnejšiu polohu než jeho výrazovo radikálnejšie kompozície. Vychádza z ľudových piesní z Čičmian, no premieňa ich do modernej, odľahčenej komornej poetiky. Neskôr vznikli viaceré úpravy pre rôzne obsadenia, verzia pre štyri violončelá vznikla v roku 2003 a je venovaná Jánovi Slávikovi.

Kompozičná tvorba **Vladimíra Godára** predstavuje u nás jednu z najvýznamnejších podôb hudobnej polyštýlovosti – kompozičného „svetonázoru“, ktorý sa v jeho diele inkarnuje od 80. rokov rozmanitými spôsobmi: od prchavých, aluzívnych náznakov až po kontrastné štýlové zrážky. Jeho hudba vznikla ako vedomé prehodnotenie avantgardy a jej ahistorizmu, ako odklon od elitárskej exkluzivity a postupné hľadanie univerzálneho hudobného jazyka. Godár si prirodzene osvojuje odkazy minulosti – od starých majstrov po stredoeurópske moderny – pričom tento dialóg nikdy nemá podobu epigónstva. V jeho chápaní je každé dielo priesečníkom minulosti, prítomnosti a budúcnosti; tradícia v hudbe funguje ako kolektívna pamäť, ktorá umožňuje formulovať nové myšlienky bez popretia koreňov. Aj preto napokon prešiel od avantgardného historizmu k hudbe, ktorá priznáva svoju spätosť s minulosťou, no prehodnocuje ju vo vlastnom, hlboko osobnom jazyku. Popri technikách štýlových strihov, citácie, apropiácie a alúzie je pre jeho tvorbu rozhodujúci aj existenciálny rozmer. Godár je skladateľ, ktorý hudbu nevníma ako konštrukt, ale ako model ľudskej skutočnosti: ako priestor, v ktorom sa môže zhmotniť ticho, pamäť, duchovnosť aj čas. Rovnako významnou je jeho práca pre filmové médium, za ktoré získal hneď niekoľko ocenení. V tejto línii stojí aj skladba **Pieseň labute** – komorná, sústredená meditácia, v ktorej lyrická kantiléna vyrastá z jednoduchého, poľudšteného materiálu. Jej pokojná melanchólia nesie výrazný znak Godárovej poetiky, ktorou je prenikavá vnútorná rezonancia. Skladba vznikla v roku 2003 pre rozmanité obsadenia a neskôr si našla tiež uplatnenie ako jedna z častí *Malej suity pre malého Dávida* (2005).

Po línii slovenskej hudby sa program vracia späť k Latinskej Amerike. **Arturo Márquez** patrí k výrazným osobnostiam súčasnej mexickej hudby. Narodil sa do hudobníckej rodiny a už v detstve sa pohyboval v prostredí kapiel a tradičnej hudby. Ako dvanásťročný sa s rodinou presťahoval do Los Angeles, kde začal študovať hru na husliach. Už v mladom veku sa venoval kompozícii a po návrate do Mexika pôsobil ako dirigent miestnej dychovej kapely. Jeho vzdelanie formovali tri

rôzne kultúrne prostredia: Mexiko, Francúzsko a Spojené štáty. Študoval kompozíciu na Konzervatóriu v Mexico City, v Paríži a neskôr v Kalifornii, kde získal štipendium Fulbright. Márquezov hudobný jazyk prepája akademickú kompozičnú disciplínu s pulzujúcou energiou latinskoamerických tancov. Významnú časť jeho tvorby tvoria skladby inšpirované spoločenskými tanečnými štýlmi – najmä slávna séria *Danzones*, ktorá ho preslávila v medzinárodnom meradle. Diela sa stali stabilnou súčasťou repertoáru veľkých svetových orchestrov a dočkali sa aj početných baletných spracovaní. **Danzón č. 2** vznikol počas jeho výletu do malého mexického mestečka Malinalco, ktoré je od dávnych čias opradené legendami o mágii a božstvách, najmä o aztéckej bohyni Malinalxóchitl, spájanej s hadmi, škorpiónmi a hmyzom.

Záver koncertu bude patriť **Astorovi Piazzollovi**. Tento reformátor argentínskeho tanga vniesol do tohto žánru prvky klasickej hudby, jazzu aj moderných kompozičných techník a vytvoril tak osobitý svet – tzv. *tango nuevo*. Jeho hudba spája energiu s hlbokou melanchóliou a dramatickou výstavbou. Skladby ***Oblivion, Fuga y Misterio a Libertango*** patria k jeho najikonickejším dielam a na dnešnom koncerte sprostredkujú príjemný závan pulzujúceho Buenos Aires.

Ondrej Veselý

Heitor Villa-Lobos

Bachianas Brasileiras

Aria (Cantilena)

Ruth V. Corrêa

Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente.
Sobre o espaço, sonhadora e bela!
Surge no infinito a lua docemente,
Enfeitando a tarde, qual meiga donzela
Que se apresta e a linda sonhadoramente,
Em anseios d'alma para ficar bela
Grita ao céu e a terra toda a Natureza!
Cala a passarada aos seus tristes queixumes
E reflete o mar toda a Sua riqueza...
Suave a luz da lua desperta agora
A cruel saudade que ri e chora!
Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente
Sobre o espaço, sonhadora e bela!

Dansa (Martelo)

Manuel Bandeira

Irerê, meu passarinho do sertão do Cariri,
Irerê, meu companheiro,
Cadê viola?
Cadê meu bem?
Cadê Maria?
Ah! Ai triste sorte do violeiro cantadô,
Ah! Sem a viola em que cantava o seu amô,
Seu assobio é tua flauta de Irerê,
Que tua flauta do Sertão quando assobia, ah!
A gente sofre sem querê! Ah!
Teu canto chega lá do fundo do sertão, ah!
Como u'a brisa amolecendo o coração, ah!
Irerê, solta teu canto!
Canta mais!
Canta mais! Pra lembrá o Cariri!
Canta, Cambaxirra! Canta Juriti!
Canta irerê! Canta, canta, sofrê...
Patativa! Bem-te-vi! Maria acorda que é dia!
Cantem todos vocês, passarinhos do sertão
Bem-te-vi... Êh! Sabiá!
Lá liá liá liá liá liá êh Sabiá da mata cantadô!
Liá liá liá liá...
Lá liá liá liá liá liá êh Sabiá da mata sofredô!
O vosso canto vem do fundo do sertão
Como uma brisa amolecendo o coração...

Irerê meu passarinho etc.

Heitor Villa-Lobos

Bachianas Brasileiras

Večer (Kantiléna)

voľný preklad

Pomalý a priehľadný ružový oblak pláva,
nebeským priestorom, snivo a krásne!
Mesiac jemne stúpa do nekonečna,
Ozdobujúc noc ako nežná panna,
Čo sa skrášľuje a v duchu sníva,
o tom, že je krásna.
Príroda volá k nebu i zemi!
Vtáky stíchnu pri jej smutnom náreku
a všetko jej bohatstvo sa zrkadlí v mori...
Mesačné svetlo jemne prebúdza
krutú nostalgiu, ktorá sa smeje i plače zároveň!
Pomalý a priehľadný ružový oblak pláva,
nebeským priestorom, snivo a krásne!

Tanec (Martelo)

voľný preklad

Irerê, môj vtáčik zo sertãa Cariri,
Irerê, môj spoločník,
Kde je gitara?
Kde je moja milá?
Kde je Maria?
Ach! Aký smutný osud speváka s gitarou,
Ach! Stratil gitaru, čo sprevádzala jeho lúboštné spevy,
Irerêho hvízdanie je tvoj flautový spev,
tvoja flauta zo Sertãa, keď znie, ach!
Človek trpí bez toho, aby chcel! Ach!
Tvoj spev prichádza z hĺbky sertãa, ach!
Ako vánok zjemňujúci srdce, ach!
Irerê, vypuť svoj spev!
Spievaj viac!
Spievaj viac! Aby si pripomínal Cariri!
Spievaj, Cambaxirra! Spievaj, Juriti!
Spievaj, Irerê! Spievaj, spievaj, trp...
Patativa! Bem-te-vi! Maria, zobuď sa, už je deň!
Spievajte všetci, vtáčikovia zo sertãa,
Bem-te-vi... Ej! Drozd!
Lá liá liá liá liá liá, ej drozd, spevák lesa!
Liá liá liá liá...
Lá liá liá liá liá liá, ej drozd, lesa trpiteľ!
Váš spev prichádza z hĺbky sertãa
Ako vánok zjemňujúci srdce...

Irerê, môj vtáčik atď.

CAMERATA PHILHARMONICA SLOVACA

Camerata Philharmonica Slovaca vznikla v roku 2024 z iniciatívy generálneho riaditeľa Slovenskej filharmónie Mariána Turnera. Je komorným zoskupením s variabilným obsadením, zloženým z popredných inštrumentálnych hráčov Slovenskej filharmónie. Hlavnou náplňou a poslaním komorného združenia je podpora a rozvoj spoločného muzikovania, spojená s uvádzaním náročných titulov slovenskej a svetovej komornej tvorby na našich i zahraničných koncertných pódioch.

BORIS BOHÓ je koncertným majstrom violončelovej skupiny SF. Predtým pôsobil v Orchestre Solistes Européens Luxembourg. Ako sóločelista hral v orchestri Capella Istropolitana a v orchestri Slovenského rozhlasu. Na konte má spolupráce s orchestrami ako Wiener Kammerorchester, Camerata Bregenz, Litovský komorný orchester či Sinfonia Varsovia. Spolu s huslistkou Ivanou Pristašovou a klaviristom Ladislavom Fančovičom založil klavírne trio Faces. V rámci komornej hry spolupracoval s violončelistami Artom Norasom, Raphaëlom Perraudom, flautistom Benoiom Fromangerom, klaviristkou Sun Young Park, violistom Jánom Talichom a huslistkou Marie-Pierre Wendôme.

JÁN SLÁVIK – zakladajúci a 50. rokov aktívny člen Moyzesovho kvarteta (od roku 1975). Od roku 1993 vyučuje na VŠMU. Koncertným majstrom skupiny violončiel Slovenskej filharmónie je od roku 2008. S Moyzesovým kvartetom nahral vyše 50 CD a sólisticky obohatil túto zbierku o asi 20 CD. Dlhoročne spolupracuje s klaviristkou Danielou Varínskou. Vo voľnom čase má rád tenis, turistiku, čas strávený s rodinou, priateľmi a priateľkami.

ORSOLYA KOVÁCS sa narodila v rumunskom meste Targu Mures. Na violonče začala hrať ako desaťročná. Po absolvovaní vysokej školy v Rumunsku študovala v Luxembursku, ďalej i v Holandsku a Maastrichte. Pred príchodom na Slovensko

pôsobila v orchestroch v Luxembursku a Nemecku. Od roku 2009 je členkou orchestra SF. Venuje sa aj svojím trom deťom, rastlinám, rada chodí do prírody, cestuje, spieva a učí sa nové reči.

KEN-WASSIM UBUKATA pochádza z Francúzska. Je zástupcom koncertného majstra skupiny violončiel. Venuje sa aj dirigovaniu, niekoľkokrát viedol orchester Slovenská filharmónia. Vo voľnom čase chodí rád do prírody a na turistiku s manželkou a psíkom.

DANIEL BARAN je členom violončelovej skupiny SF od roku 1998. Pravidelne tiež účinkuje s Českým národným symfonickým orchestrom, venuje sa komornej tvorbe, je členom sláčikového kvarteta 4strings SK.

EWA ELŻBIETA BARCIOK pochádza z Poľska, kde absolvovala aj svoje bakalárske a magisterské štúdium (T. Lisiecki). V súčasnosti je študentkou posledného ročníka doktorandského štúdia v odbore hra na violončelo v Ostrave (J. Hanousek). Členkou violončelovej skupiny SF je od roku 2023. Barciok je rovnako i nadšenou interpretkou súčasnej hudby, ako sólistka i komorná hráčka pravidelne premiéruje diela napísané špeciálne pre ňu.

KRISTÍNA LUPTÁČIKOVÁ začala hrať na violončele ako 9-ročná. Študovala na Konzervatóriu v Bratislave (J. Fazekaš) a na VŠMU (E. Prochác). Ešte počas vysokoškolského štúdia sa stala členkou violončelovej skupiny orchestra Slovenská filharmónia. Okrem toho vyhľadáva možnosti koncertovať ako komorná hráčka v rôznych ansámblach (duo s manželom-klarinetistom Jozefom Luptáčikom, sláčikové kvarteto, klavírne trio a iné). Voľný čas venuje svojej rodine a rôznym športom, najradšej lyžovaniu.

CSABA RÁCZ študoval na VŠMU (J. Slávik), členom SF je od roku 2002. Sál pri zrode rôznych ansámblov: Komorný orchester Beliczay, Beliczay String Quartet, Ráczy Cello Quartett, Sola Schola... Spolupracoval s viacerými významnými orchestrami ako Címorosa Chamber Orchestra, Capella Istropolitana, SOSR, Orchestre Solistes Européens Luxembourg, Philharmoniker Hamburg, Symphonia Vienna a zúčastnil sa aj Bayreuther Festspiele.

EVA SCHRANZOVÁ pochádza z hudobníckej rodiny. Študovala na Konzervatóriu v Bratislave (K. Filipovič). Neskôr študovala vo Viedni (A. May) a na VŠMU v Bratislave (J. Podhoranský). Štúdium sprevádzali úspechy na súťažiach doma aj v zahraničí a bohatá sólistická činnosť. V súčasnosti pôsobí v Slovenskej filharmónii a s obľubou sa venuje aj komornej hre.

JAROSLAV ŠIMKO je členom violončelovej sekcie Slovenskej filharmónie od roku 1992. Študoval na konzervatóriu v Bratislave a na JAMU v Brne. Hrával vo viacerých českých a sloven-

ských orchestroch. Venoval sa aj komornej hudbe v sláčikovom duu a sláčikovom triu.

KAROL TRUBAČ je dlhoročným členom orchestra SF. Po skončení Konzervatória v Bratislave (K. Filipovič) pôsobil v Komornej opere SF, neskôr nastúpil do Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu. Stálym členom violončelovej skupiny SF je od roku 1991. V rokoch 2001 – 2007 pôsobil na poste zástupcu koncertného majstra. Za najväčší profesionálny zážitok považuje koncert vo Florencii, kde spolu so SF doprevádzal legendárneho M. Rostropoviča.

ROMAN VRÁBLIK je členom Orchestra SF od roku 1996. Po absolvovaní Konzervatória v Bratislave svoje štúdiá hry na violončelo prehĺbil u Ľ.Kantu, J.Podhoránskeho, A.May, J.Hališku, Jürgen W.Wolfa, Wenn-Sin Yang a J.Hanouska. Popri filharmonických povinnostiach pôsobí ako sólový a komorný hráč v rôznych hudobných zoskupeniach, často aj na kresťanských podujatiach (Návšteva Pápeža Františka na Slovensku, Spevy TAIZE v jezuitskom kostole v Bratislave, koncerty a nahrávky pre Tv Lux, koncerty a podujatia pre charitatívne organizácie). Počas vysokoškolského štúdia v ČR založil sláčikové kvarteto Q.V.R.CH., neskôr v Bratislave založil Pressburger kvartet a Violončelové duo. V súčasnosti pôsobí v sláčikovom kvartete Serenáda zloženého s členov OSF.

MARIANNA PRIEVOZNÍKOVÁ GELENEKY

Slovenská sopranistka, absolventka Konzervatória v Bratislave a Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského. Štúdium ukončila v roku 2014 v odbore operetná špecializácia na Konzervatóriu v Bratislave. Svoje interpretačné umenie si zdokonaľovala na majstrovských kurzoch pod vedením významných speváckych osobností ako Gabriela Beňačková, Irena Sylva, Peter Dvorský, Zlatica Livorová, Dagmar Šašková a Simona Houda Šaturová. Od roku 2013 pôsobí ako členka Slovenského filharmonického zboru, s ktorým vystupuje na domácich i zahraničných pódioch.

Popri zborovej činnosti sa intenzívne venuje koncertnej a oratoriálnej literatúre rôznych štýlových období. Ako sólistka spolupracovala s orchestrom Slovenskej filharmónie, Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu, Slovenským komorným orchestrom, Musicou Aeternou, Štátnou filharmóniou Košice a Metropolitným orchestrom Bratislava, s ktorým nahrala svoje debutové CD. V roku 2019 sa podieľala na vianočnom albume Symfonické Vianoce Ľubice Čekovskej, v roku 2021 nahrala Spergerovu koncertnú áriu pre soprán a obligátny kontrabas na CD s hudbou klasicistických autorov pôsobiacich v Bratislave. V roku 2025 participovala na nahrávke diel „Drei Lieder“ A. Webera s popredným slovenským klarinetistom Ronaldom Šebestom a gitaristkou Miriam Rodriguez Brüllovou.

LUCIA HARVANOVÁ

Na husliach začala hrať už ako štvorročná, neskôr študovala na Konzervatóriu v Bratislave (S. Mucha). Počas štúdia účinkovala ako sólistka s orchestrom konzervatória v Bachovom dvojkoncerte v sále Reduty Slovenskej filharmónie. V roku 2010 získala 2. cenu na Súťaži slovenských konzervatórií. Bakalárske štúdium ukončila na VŠMU v Bratislave, počas ktorého účinkovala ako sólistka s orchestrom Slovenskej filharmónie s husľovým koncertom A. Dvořáka (dirigent R. Štúr). V roku 2017 ukončila magisterské štúdium s vyznamenaním na Musik und Kunst Privatuniversität Wien (J. Rachlin). V roku 2014 účinkovala na benefičnom koncerte vo Viedni „Julian Rachlin and Friends Foundation“ kde vystupovala v Bachovom dvojkoncerte s Julianom Rachlinom a Vivaldiho koncerte s Julianom Rachlinom a mladými svetovými huslistami Fumiaki Mirom a Albrechtom Menzelom. Bohaté orchestrálne a komorné skúsenosti čerpala v slovenských a zahraničných symfonických a komorných telesách, ako napríklad Camerata Orphica, Philharmonie Salzburg, Wurth Philharmoniker.

Intenzívne sa venuje aj komornej hudbe v zoskupení duo husle a harfa s uznávaným harfistom Michalom Matejčíkom, a taktiež v medzinárodnom zoskupení dua husle a bicie nástroje s virtuózom na bicích nástrojoch Kirilom Stoyanovom (Bulharsko). V sezóne 2021/2022 bola koncertnou majsterkou orchestra Slovenského národného divadla, momentálne je stálou členkou orchestra Slovenskej filharmónie. Venuje sa aj pedagogickej činnosti, od roku 2022 pôsobí ako pedagóg hry na husliach na Štátnom Konzervatóriu v Bratislave.

KIRIL STOYANOV

Bulharský rodák navštevoval v rokoch 1992 – 2004 Základnú školu Lubomira Pipkova v Sofii. V štúdiách ďalej pokračoval na Hudobnej akadémii Pantcha Vladigerova v Sofii (T. Karparova) a na Mozarteum Salzburg (P. Sadla). Pôsobil v hudobnom zoskupení bicích nástrojov „Peter Sadlo and friends“, s ktorým koncertovali na mnohých významných pódioch v Nemecku, Malte, Rakúsku, Petrohrade a ďalších. Ako sólista vystupoval na významnom festivale „Ostern Festspiele Salzburg“ so svetoznámu opernou speváčkou Ceciliou Bartolli a orchestrom „Giardino Armonico“ s dirigentom Giovanni Antoninim.

Kiril Stoyanov pôsobí nielen ako koncertný umelec, ale aj ako skladateľ, jeho skladby pre marimbu sa stretli s veľkým úspechom a boli publikované v nórskom vydavateľstve „Norsk Musikforlag“. Jeho skladba „Madrigal and Bulgarian dance“ zaznela v jeho podaní na koncerte s orchestrom Philharmonie Salzburg. Jeho pole pôsobenia zahŕňa aj orchestrálna hra, pôsobil v mnohých významných orchestroch ako napríklad Amadeus Orchester Salzburg, Munchener Kammerorchester, Camerata Salzburg, Würth Philharmonie a ďalšie. Je laureátom mnohých súťaží ako napríklad „Salzburg marimba competition“ v Rakúsku, bol tiež finalistom medzinárodnej súťaže „New Talent“, v ktorej sa predstavil ako sólista so Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu.

Stoyanov je prvým tympanistom orchestra Slovenskej filharmónie, s ktorou absolvoval turné v Ománe, Japonsku či Kórei. Venuje sa aj komornej hre, spolu s Luciou Harvanovou vytvorili na pôde Slovenskej filharmónie duo husle a marimba, s ktorým žnú úspechy na slovenských i zahraničných pódioch. V posledných rokoch sa predstavil ako sólista po boku zahraničných orchestrov ako Niš Philharmony orchestra v Srbsku či Philharmonie Salzburg, s ktorou vystupuje ako sólista pravidelne.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSYSTEM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• **tasr** •

|| • **Hudobný
život**

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

VIVA rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte